

Crauer. Studior. Univ. Jagell.

Promotiones Philos. Ordinis

1728 mense Martio

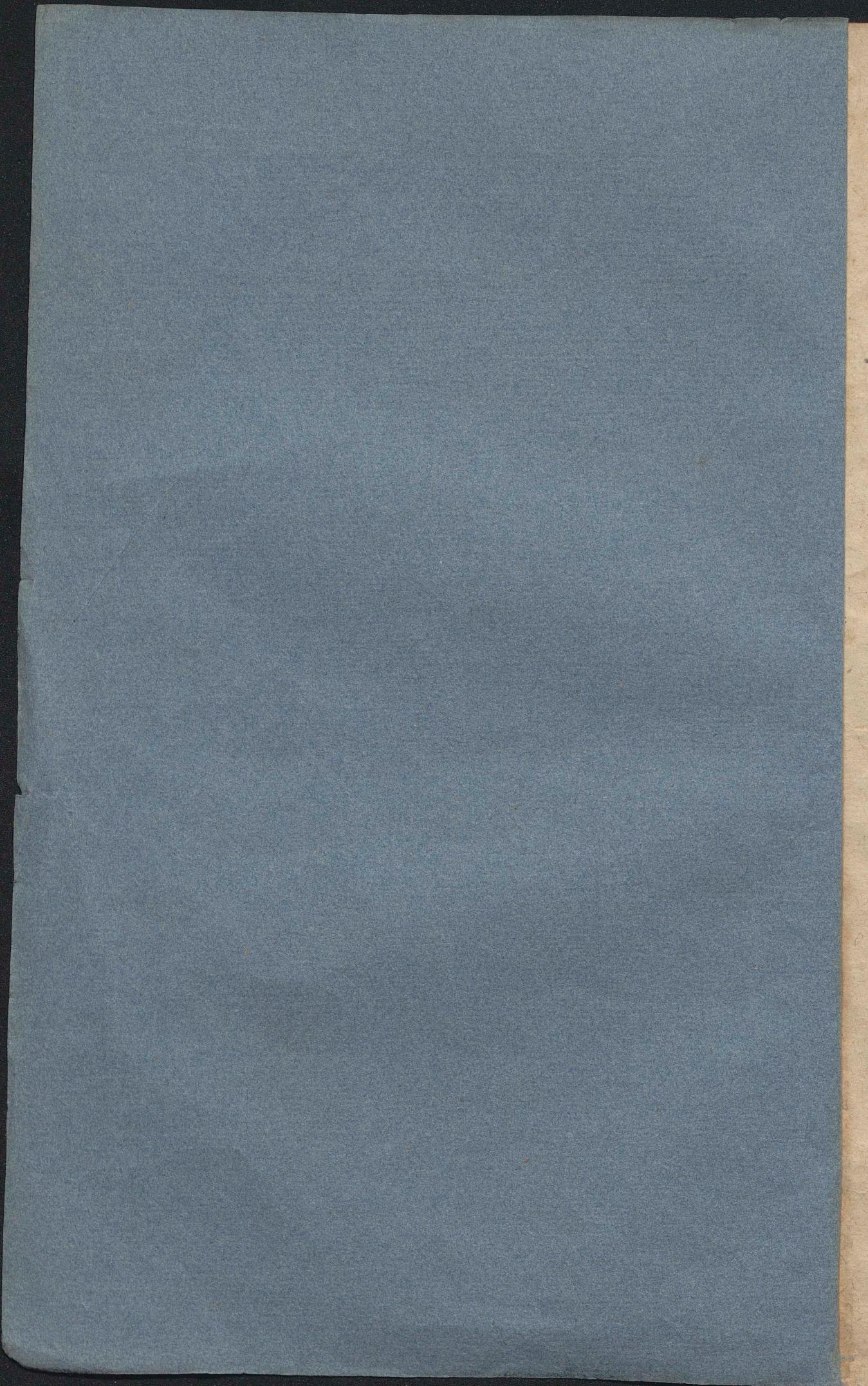
Kat. Komp.

3430

III. Mag. St. Dr.

P

Anodijk Michaelis Jan. Nep: Consypium gemmas Ari-
stotelis Euseippi in praemium D. M. da primas
laureas Candatis - proferens.

CONCHYLIUM GEMMAS

Aristotelici Eurippi

In Præmium.

V. V.V.D.D. Primæ Laureæ Candidatis
Dum in Alma Vniversitate Cracoviensi.

PER

Illustrem Clarissimum & Admodum Reverendum Dominum,

D.M. STANISLAUM
VENCESLAUM
PANISIUM,

Philosophiæ Doctorem, Ejusdemq; in Collegio Minori Seniorem
Professorem, Ecclesiarum Collegiatæ S. ANNÆ Canonici-
cum, Parochialis in Kromolow CVRATUM.

In Numerosissima Nobilissimorum Hospitum & Se-
natūs Academici præsentia.

Artium Liberalium & Philosophiae Baccalaurei,

Ritu Solenni Crearentur

P R O F E R E N S.

Applausûs Gratulatorij Ergo,

MICHAELE IOANNE NEPOMVCENO
A W E D Y K Crac:

Ejusdem Laureæ Candidatō,

Pöeticö Calamö.

EXPLICATUM.

1728
in Martio.

1328

103.

75331: 53. 8585. 6529. 3985. 354356111. 85622991-
00 0 000 000 0 0 0 000 0 00 0

CRACOVIAE, Typis Heredum Francisci Cezary, S.R.M. Illustrissimi ac Reverendissimi Domini Episcopi Cracoviensis, Ducis Severtiz; necnon Scholarum Novodvoricianarum Ordinati. Typographi.

Depingant alij proprios Iconibus actus,
Icon virtutis NEPOMUCENUS adest.
Fulget in eximio probitatis norma JOANNE,
Qui stygis & carnis mira trophæa tulit
MVnDVs ConVICtVs Vera probItate PatronI
Jlli conferri gemmea ferta jubet.

AD
DIVINISSIMUM
JOANNEM
N^o EPOMUCENUM
Panegyrica & Dedicatoria
Prophasis.

IAureati honoris decus, dum placet plenitudini
Sanctorum affundere, non aliter id continget me-
lius, quam dum Martyrij Tui Laureole, permittes
admittere Laurum Academicam, Mystes Sacer-
tissime Martyr Divinissime. Prima quidem hac
est & minima, ad Doctoralem non assurgit emi-
nentiam, ceterum Tibi integritatis Virginea Viro, Cælesti eruditione
Doctori, aqua non sanguine Martyri traducta mihi à Parentibus me-
is erga Te devotionis propensione, debetur. Si lauros palmasq; in Tua
Bohemia mereris, non respue easdem ferri Tibi à Polonis: cognata he-
cne Gentes olim in has terras à Sclavis effusæ, fame importate, quam
retinent, Te præsentissimum volunt habere Patronum. Longius pro-
fecto cum nostro Conditore, à Nativo Tuo recessimus Lechiade Sa-
lo, sed non ab affectu Tuorum & Tui Ipsijs cultu devotissimo. Tempo-
rum cursu & ita Regnum disponentibus Fatis, sub Imperium Roma-
num abiit Bohemia, nos penes primevā servati libertatem: ubiq; tamen
babes messem laurearum fertilissimam. Demant illi vel ex Romano Ca-
pitolio, & cot Triumphatorum frontibus Africanis, Asiaticis, Germa-
nicis, virentes laureas; quas Tuis substernunt plantis, sed videant e-
tiam in nostris liberis campis non deesse laureta, ut Tuo honori exscin-
dantur. Quanquam tota Tibi in lauream abiisse videtur coronam
Bohemia, que juxta Geographorum animatversionem, undiq; cincta
sylvis, ferti in Europeo Orbe præfert figuram; Ita Celi ordinatione
fieri debuit, ut antequam nascereris jam ad laureas coronasq; esses de-
stinatus; post vitâ integerrimâ ac tandem Martyrio ipse in coronam
laureamq; Bohemia, Orbis toti evassisti. Diu spes Parentum Tuorum

eludens, vix fidem iisdem de adventu Tuo faciebas, nisi Fidelium MATER DEI Genitrix MARIA, sponsonem illis de TE interponeret. Feliciter ad preces Deipara fusa, ad manantes Parentum lacrymas, in lucem effusus, moram gaudiorum latitiâ, extraordinarie præsentia Tua compensasti. Meritò vixisti ad stuporem, Qui cepisti vivere per miraculum. Post studiorum Olympia, ad metam statu spiritualis ivisti, prius morum viteq; integerrime Canon, antequam Pragensis Canonicus. In Spiritu humilitatis & mansuetudinis ambulans, Spiritum discretionis promeritus, Sacre Confessionis Tribunal ascendisti; in quo non vulgi solum Corda, sed & Augusta Tibi patuerunt pectora.

VENCESLAI IV. Bohemorum Regis Imperatorisq; Romani pientissima impij viri Conjunx, etiam de illius salute sollicita, quam neglexit, vite sue actus Sacramentali Penitentie Sigillô obsignandos non alijs crebrius quam Tibi deferendo, Te manifesto citra spem & opinionem suam obtulit periculo. Nempe sacrilega curiositas, ut innocentiam nocentem spectaret, Te ad frangendum confessionis Augustæ Sigillum, primò blandius, mox acerbius, post crudelissimè provocare nitebatur. Ad mollia promissa durus, ad acerbam carceris patientiam fortis, ad ipsam mortem vivax, DEO & TIBI patentem conscientiam, non fecisti hominibus revelatam. Pridem votô Martyr non ad negandam CHRISTI, sed ad violandam Sacramenti penitentia fidem, non à Nerone, Decio, aut Diocletiano infidelibus Tyrannis, sed ab improba vite non religionis Cesare, nec eqvuleis crucibus, ferrô vel ignibus cruciatus, sed suffocatus aquis, dissimili ab alijs modô, similem cum alijs Martyrij palmam noctus, Stolam TUAM in Innocui Agni, lavisti sanguine. E Ponte Pragensi in Moldave fluvij precipitatus profundum, quod in ibi altum Caleste inveniris, Candida Tua manifestativa innocentie Sydera, mediis apparentia Lymphis prodiderunt. Silentium Tuum Socia vocis DIVINÆ vox Populi, illicò Calo dignum probavit, & Te cùm illo Sanctum dixit. Qualem Te Caput Orbis declaravit, talem adhuc in vita lingua Tua fecit silendo, non loquendo, fastis Te Sanctorum DEL intimando. Hic quod alienam famam in terris servaveris, propriam Calis condendo, etiam per uniuersum Orbem Christianum divulgasti. Felicis recordationis sub CLEMENTE XI. Anno 1721, 15 Martij cultus Tuus immemorabilis approbatus, mox sub INNOCENTIO XIII. 26 Junij interveniente Cesarea & Principum instantia, concessa est Sacratum Tuarum Reliquiarum Sublevario, de Te officium & Missæ Sacrificium, pro Bohemia & Imperio toto assignatum, quod ut se ad Regnum Poloniæ & Magnum Ducatum Lithyanum extenderet, ad instan-

tiam Serenissimi AUGVSTI II. Celsissimorum & Illustrissimo-
rum Archiepiscoporum & Episcoporum Sacra Sedes Apostolica
sub memorato INNOCENTIO XIII, Anno 1723 indulxit gratiōse.
Favit prēmissā seriā discussione, quae Sanctitatis Signis & miraculis
Cælo demissus ab alto BENEDICTVS XIII. Pontifex Maximus,
& TE Anno moderno 1728 Martyrem Pontificiō ore declaravit.
Inde est, quod quacunq; Austriaca potentia parent Regiones, ille Te
non in Templis, arisq; solū, sed etiam in itinerum tramitibus habent
obvium. Tuā formā tot marmora, tot lapides, totq; arbores animatae,
super fluminum anfractus, super aquarum decursus erecte, Martyrij
Tui gloriam, servati secreti innocentiam, depredant. Serenissima
Austriacorum Domus, tot Caesarum à Rudolpho Hauspurgensi,
usq; ad præsentem CAROLVM VI. Imperatorem Regia singularis
Eucharistici DEI Cultrix (cujus gratiā, non interruptā serie, tot seculis
in Occidente imperat) inter Divos Penates, Te gratosum admis-
tit colit & veneratur Patronum, facile à barbara Ottomani poten-
tia illesa Tuā adjuta patrociniō. E nostris etiam Polonie campis,
Serenissimo LVDOVICO XV. Galliarum & Navarræ Regi Se-
renissima petita Conjunx, in remotis licet à Patria regionibus, Polo-
ni tamen erga Te non oblita affectus candorem Tibi Sociorum sacra-
vit Litorum, Cuius Tuo addictissima Particula, Sacratum Reliqui-
arum Tuarum gaudere volens, ultro eas à Celsissimo Ferdinando Ar-
chiepiscopo Pragensi, Legato Nato S. R. I. Principe postulavit.
Inter Regni illius Divos Indigetes, S. LVDOVICVM Regem,
MARTINVM Thorunensem, REMIGIVM Remensem peregrina
Sacra admittit, dum TE NEPOMVCENVM ut particularem
Bohemie ita universalem infirmantis famæ Regiō cultu, prosequitur
Tutelarem. Regum coronatrix Cracovia, Inlyta Regni Metropolis,
quo honore DIVOS suos Penates STANISLAVM Martyrem, IO-
ANNEM Cantum, MICHAELEM Gedroicium, STANISLA-
VM Casimirianum, ISAIAM Bonerum, SIMONEM Lipnicum,
Confessores colit, eodem & Te veneratur. Confraternitas Literato-
rum Celeberrima, cultum Tuum, dicatis honori Tuo altariis ita
promovet, ut etiam in alias principales Polonia Civitates, Vilnam,
Posnaniam, Leopolim, Varsaviam, Sancta emulatione diffundatur.
Omni sine delectu amor Tui pectora occupavit, ut tam à magnis &
infimis, selectioribus & vulgo Imagines Tuae in cordis formam abeun-
tes, vel orbicularem retinentes figuram gestentur, conserventur. Fa-
mam Te cuiusq; in violatam conservari velle, si communis omnium in
naufragio boni nominis, ad Te non fieret recursus, catis post tot cen-

teus Annorum à Martyrio Tuo incorrupta lingua probaret. Quod ob summam eloquentiam & Thaumaturgam contionandi energiam, D. ANTONIVS Patavinus promeruit, ut dum ceterum corpus in cineres abiret, lingua verò ejusdem nondum in eosdem resoluatur, hoc Tu summe necessario, jure Divinō Naturali & Sacris Canonibus cauto sacrae Confessionis silentio es assatus, ut inter alia membra jam mortalitate attrita, sola lingua vigorem, et pene immortalitatem praeferat. Mirabilis DEVS in Vobis Sanctis suis, meritis vestris eadem non in Cælis solum gloria, sed & in terris constituit incorruptæ linguae premia. Ille loquens, Tu silens, uterque pariter Testem meritorum, præconem virtutum, Sanctæ inter mortales vita suæ lingvam reliquit, incorruptum Oratorem. Hac Te apud DIVINAM Majestatem, multum valere tot evidenter confirmarunt miracula, ut non solum à malignantibus verbis, alienam tuearis innocentiam, sed etiam DEO sic permittente, Tuam ipsius vindices. Nempe si sacra Cineru Tuorū Busta, non eā, quā par est, reverentiā ab aliquo honorentur, evidentissimo infamia sese ille exponit periculo. Insuper Lauream Tibi dedicati, & Academicum capescendi honorem, talis mihi IOANNES Diuinissime, labentis famæ Reparator, cum D. Patriarcha Nostro IOANNE Cantio, Sac. Th. & Famæ alienæ Doctore, integerrimo occurrit combinatio. Non multis à Martyrio Tuo elapsis annis ex Pragensi Academia Cracouiam, per VLADISLAVM, IAGELLONEM, euocati Professores. Vniuersitatis nostræ eruditæ primæ jece- runt fundamenta. Sub ijsdem xv. ab adventu eorumdem Anno, D. Patriarcha Noster, literarum rudimenta, mox altiores scientias, tandem Philosophicas & Theologicas adeptus laureas didicit & docuit, passimq; per parietes mensaq; scripsit: Diffamare cave. Nempe Tua vita miraculisq; post Tuum obitum pro fama aliena conservanda pugnantibus edocti, hocce Divū Patrē erudierunt, ut Professor in Vniversitate Nostra graduatus, famæ etiam alienæ à Te serio, nam & dispendio Sanctissimæ vita, defensæ suscepisset Magisterium. Et tantā id perfecit diligentia, ut ubi vel opinio lexi honoris occurret, ille ad pedes prolapsus veniam peteret, nec prius ad Mysteria incruenti accessit Sacrificij, donec dimissam sibi licet leviorem, quinimq; Sancta simplicitate usurpatam culpam, adverteret. Iure merito ex manibus Illius Sacerrimis, in manus altarum delapsam, mibiq; concessam primam in artibus Liberalibus & Philosophia Lauream, Tibi Sanctissime Cælestium Laurearum comprehensor dico, dedico, conserco. Ago morem Parentum Meorum erga Te in devotione, Orbis totius Christiani in cultum Tuum sequor propensionem, ac Cantianum Diffamare caue perpendendo in æternæ tesseram gratitudinis ad Aram Tuam primam appendo Lauream: ut quidquid boni nominis ex his Academicis Status auspicijs & processu ulteriori meruero, id à Tua Benedictione felix, faustumq; eveniat, satris Celebri redimitus Laurea si sub Tuum Patrocinium suscepta, ut supplici prece votisq; ardentissimis posco, semper,

NOMINI HONORIQUE TUO

Cliens Mancipatus

ÆSTIMATISSIMO
Sceptrorum Academicorum
UNIONI.

D. JOANNI
CANTIO.

Sacræ Theologiæ Doctori & Professori,
Regni Poloniarum & Vniversitatis Cracoviensis
P A T R O N O.

Ode Ceuphalonomatica.

cum Lemmate.

Hinc pretium Gemmis.

Osphorus nostEr micAT orbe clarUS,
InclytOs ex se jAcieNs NitotES,
Cælico mAgnus NiTet Igne castUS;
CANTIUS Almus.

INson At quævis meLiùs caMæn A,
UNIVERSalls TonAt arTE svavi
GRACius Pindus, mOVet ac ImmENSE;
Fit sonus Astris.

Sic ovAntes CecropiÆ sorores,
Tunc cHElys vOx, dulce meLOs TheGIÆ,
IN tuum ServIt Genus, omNc vocIS;
Plausus amæni.

A

Dum

Dum fOves aCtum PaTriarcha nOstrum,
ET PRObo aFFectu tegiS has cORollas,
Erigit VerSum pia vota DantEM,

Pectore primo.

Ad tuum Lumen cedit oMne mÆstum,
AC AD Excelsas Lechicæ MInervÆ
DevenIt sedes, VelVt ipSe cæli,

Clarus ocellus.

I Protegis plus quAm TRIA lustRa, CHAras
Cracias O Lux vENeranDa mVSas,
ProtegAs eT nos mEmoRande CANTI,

Corda levantes.

Fer coronIs pRæsiduM serenUS,
PRO Sacris TECTis tibi cORda nostra
PRÆparabuntur, CItò PVnge ViSa

Fata nefanda.

CONSEcRa laVrus pATRIo favoRe,
TOTus exposcit numerUS clientum,
REcrea nostrum GeNIum juvando,

Magne Patrone.

POLlet candOris geNIo camÆna,
SINGULis à qua vocit ARIS horis,
PALma virtutis ThRONUS es decoris

Sole nitentis.

VALde In te splenDET nota VirtuoSi,
DEFErens in te Nova Signa mORis,
PIla felici probiTATIS arte

Moris amussis.

NON neges aures, pRece, corde, MotAS;
CANdidis nostris cape DOna seRtIS,
SuPpliCem CVm dant Pater alme LaVdeM,

Corda Clientum.

MIRa CVm LONGum tua sint peRæVuM
PennA TRAnsivIT quæ alij loquantur,
Consecro tANTum tibi vile pron'US

Carmine munus.

DE

DIVINISSIMO
JOANNI
NEPOMUCENO,
Pragensis Sancti Viti
Ecclesiæ Metropolitanæ
CANONICO.

Sacræ Th: Sacrorumq; Canonum & Decretorum
DOCTORI.

Totum Christianum in Orbem Celeberrimo
M A R T Y R I.

Bohemiae, & famâ periclitantium Singularissimo
P A T R O N O.

Sigilli Sacramentalis Confessionis servatori
I N T E G E R R I M O.

Sanctitate, Virtutibus & miraculis
F L O R E N T I S S I M O.

Lingvâ suâ in quartum sæculum incorruptâ
C O R A M Majestate D I V I N A

Pro Domo suorum Clientum & Cultorum.
D I S E R T I S S I M O.

Syderibus suâ in aquas dejectione manifestantibus
C L A R I S S I M O.

In documentum devotæ mentis
Versibus Centaurinis
Erigitur & Consecratur,
C O L O S S V S.

Adonius.

Surgat in altum

Phererecrinus.

Sacratus Tibi Martyr,

Gliconicus.

Et sub sydera proferat

Archilochius.

Gemmeus iste Colossus

Pindaricus.

Emeritos probitatis actus.

Alemanicus.

Præceps in fluvium prolaberis,

Anape. Dimet.

Hic verūm casus bonus extitit,

Rhaebeius.

Quo surgis nimiū Beatus Astris

Alcaicus.

Imò cadentūm sorte nefariā

Aselepiadeus.

Famæ semper ades o celebris Pater!

Sapphicus.

Corde sincero sua vota præbent,

Scaron.

Quos audis & juvas favore clementi

Iambicus.

Sonora voce prædicant quòd Inclyt'

Pentameter.

Tutor in adversis atq; colossus ades.

Spondacus.

Exiguos versus canto plectrō devotō

Hexamet.

Factis responsura Tuis Echo sonet orbi.

Programma
Beatus JOANNES
NEPOMUCENUS
Martyr.

Anagramma
Annuē Tu Cæpto-
rum, basis anomine-
ris.

C A R M E N Per Echonem R E S O N A N S.

Cum Lemmate.

Hinc Gemmarum pretium sonat.

Descendas altis residens in montibus Echo,
Laude NEPOMUCENUM conveniente refer.

Iste Patrum proiecto magnum munus Olympi,
Constitit in mundi, proscenio

Acunis subito IOANNES Maximus,

In sensu proprio, quid nisi fumus;

An prius admotus sit Sedi Cæsaris!

Prælatus Pragæ num enituit?

Quæ proprij monstravit dogmata moris!

Quò gaudet fessus dumq; laborat?

Quid profert dum illi Rex dicit aveto!

Sermonem quem Rex pectore prodit,
Talibus haud di&tis IOANNEM frangit.

Quid pro IOANNE est ille balatro?

An Rex affatur IOANNEM voce

Quid facit ut scelus triste piaret.

Qualis tunc fuerant terricula mentis.

Fronte homo sed sævo corde chymera

Iam video Regem nunc flammiferumq;

An myslam pænis conquatiet,

Senio

Jmus

humus

aris

nituit

amoris

orat

caveto

Odit

at angit

latro

feroce

aret

amentis

mera

ferumq;

quatiet.

Quid

Quid facit huic Sancto Rex quando perfurit urit
Hæ cædes Sanctum num exanimant. animant.
Quæro IOANNES? quod si feres plura aspera, spera
An te tortores expaveant. aveant.
His in tormentis fuerit ne inamænus? amænus
His aderat præsens Cæsar aphrodita, ita
Mors illi crudelis ocellos claudet, & audet.
Pro nihilove facit verbera sputa. puta
In flumen Sanctum Rex mandat mergere, verè.
Fluctibus ex istis Sydera clara petet.
Quid resonas Echo, præconia magna IOANNIS,
Dum major cunctis, iste Patronus adest.
Nos Tibi duntaxat, laurus Patrone dicamus,
Sternimus ad plantas præmia nostra Tuas,
Hæc Tu sub proprio velis retinere favore,
Et florere diu, magne Patrone finas.
Famæ & Patronus nostri nova fama decoris,
Protector maneas, fama perennis erit,
Sceptrigeræq; Cruci, tum Craci turribus almis,
O Patrone Sacer! gemmea sæcla feras.

*F*L^IL^US^TRIB^IUS CLARISSIMIS & ADMODUM
REVERENDIS DOMINIS,
D.D. EXAMINATORIBUS.

Illustri Clarissimo & Admodum Reverendo Domino,
D. M. STANISLAO
FILIPOWITZ,

Philosophiæ Doctori, Ejusdemq; Trątnoviano, & Matheseos Professori, Geometræ Strzałkoviano, & jurato, Collegæ Majori, Ecclesiæ Collegiatæ S. ANNÆ SCHOLASTICO, ac interea Facultatis Philosophicæ DECANO.

Illustri Clarissimo & Admodum Reverendo Domino,
D.M. GREGORIO
FILIPOWSKI,

Philosophiæ Doctori, Ejusdemq; Regio & Lingvarum Exoticarum Professori, Collegæ Majori, Ecclesiarum Collegiatæ S. ANNÆ ARCHIDIACONO, Parochialis in Pobiedr CVRATO.

Illustri Clarissimo & Admodum Reverendo Domino,
D.M. STANISLAO VENCESLAO
PANISIO,

Philosophiæ Doctori, Ejusdemq; in Collegio Minorí Seniori Professori, Ecclesiarum Collgiatæ S. ANNÆ CANONICO, Parochialis in Kromołów CVRATO.

In vim debitæ propensionis.
Ode Votiva Dicatur.

Cum Lemmate.
Ditamur vestra distribuente manu.

*Laros eximijs ingen'js viros
Tangentesq; Polum mentibūs optimis,
Ut strepens celebret fama per æthera,
Sensus justitiae jubet.*

En Mavors Socijs bellipotens suis
Pro pugnis vegeta tabe madentibus,
Pro factis meritis sveta stipendia
Larga distribuit manu.

Neptunus Pelagi fluctibus imperans
Naucleros propriæ Thetyos ambitus
Tranantes pretijs aggravat optimis,
Præstans dona laboribus.

Flos tuba sonans & reboantia,
Commendant varijs classica sæculis,
Ftorum memori tempore vivida,
Fertur gloria fluctibus.

Nonnè Delius est, Marte Superior,
An non inferior, Pallade Nereus,
Et cur emeritis Palladis, aseclis,
Desint præmia gloriæ.

Factis note Tuis inchyte ternio,
Quamvis Te celebrat publica gloria,
Sumas hanc etiam, quam folium refert.
Laudem corde Tibi datam.

Tu: qui es præcipuis maxima mentibus,
Lux, insigne Togæ purpureæ decus,
Laudis prima meæ, materies ades
Cunctis laudibus altior.

Subili propria mente beatior,
Naturâ facili, perficis omnia,
Tangis mente Polum, sydereas Domos
Flectens ingenio Tuò.

In vultu renitet, viva modestia,
In lingua residet Tullius eloquens,
In Divos pietas, mira peritia
Sedi peccoris immanet.

Te

Te tanto ordo sophum Principe faustior,
Mente Aristotelem, qui superas Tuâ,
Et collecta tenes dogmata gloriæ
Solus faustior omnibus.

Tandem Gemma sophum, tumq; Academicæ,
Magnum sceptrigeræ clenodium Crucis,
Alter mente Plato laudibus obvenit

Præclarus FILIOPOWSCIUS.

Hic in præcelebri luce Academico,
Collatis sibimet saepe laboribus,
Palmæ consimilis crescit amabilis,
Tendens dexter in ardua.

Filius placidâ fronte clientibus,
Et gratò veniunt pectore gratiæ,
Et nutrita manet Pegmate syderis,
Faustis mens penetralibus.

Prodit PANISIUS tertius Arbiter,
Nostrum qui meruit laudibus optimis,
Ferri tumq; colo, sed calatum meum,
Factis exsuperat suis.

Gentis Palladie laus honor & decus,
Hic in quo probitas, & Sapientia,
Coniunctæ resident, milleq; gratiæ,
Pandens frontis amænitas.

Fert ut nectareus verba Demosthenes,
Parnassum retinens, ingenio suo,
In quo dum remanet Pieridum novem,
Cætus fit Sapientior.

Professor Senior, tam Domus inclytæ
Non vano titulo promeruit colo,
Quem fert fama Sonans, ex Cathedris Sacris,
Tantum penna tacet virum.

C

O vos

O vos clara Poli! Sydera Cracij,
Umbram hanc exiguae sumite gloriae,
Gemmas eximij quas datis Arbitri,
Has nos appretiabimur:

Nos votum ferimus, pectore candido,
Ut vobis tribuat, tempus amoenius,
Omni tristitia saecula carentia

Portans gaudia plurima.

Titan Purpureus Cynthia quam diu,
Volvet terrigenis nocticulam facem,
Iam diu incolumes ac in honoribus

Altis, vivite positi.

CONCHYLIUM GEMMAS,

Aristotelici Eurippi.

In Praemium.

V. V.D. Primae Laureæ Candidatis

P R O F E R E N S.

II. V.D. P A V L O I O A N N I

K V T L I N O W S K I,

Gemma Saphyrus.

Cum Lemmate.

Calesti fulgurat ore. Carducius.

JOANNESE nclyte laurigeri, Praeses Doctissime Pind
JOANNESE stendas artem, laudes præconia dand
JOANNESE urea plectra tenens, ex Musis prima Camæn
JOANNESE ectas plectra Tuis, chordis, & flectito Nume
JOANNESE rioso PAVLI celebretur carmine Nome
JOANNESE adstat Roseo dignus KVTLINOVIVS or
JOANNESE sublimis propriæ, qui monstrat acumina menti

Lu-

LUXIT Palladiô fortis certamine puggi
LAUREATVS demonstravit, lauru sua tempora dign
nde hilari gemmam Saphyrum sumito vult
edditæ ei pretium Tua per conamina conse
jus laus hæc est; Cælesti fulgurat or
st & KVTLINIVS fundendo sonantia verb
lanti possessor, tituli virtute resulge
isa est quoq; Tuæ, renitens Sapientia vult
ume Tibi similem, gemmam felixq; nitesca

LAUREATUS

III. V.D. PAVLO IOANNI CANTIO E V S I E C K I.

Gemma Cleopatræ totius Ægypti pretio æquivalens,

Cum Lemmate.

Et decus & pretium. Statius.

Fustos sudores, felices spero labores,
In quos si quis eat, se puto sorte beat,
Hos jam non Nervæ, sed doctæ crede Minervæ,
Huic qui corda dicant, laudis honore micant.
Felices mentes, intra auræ scepsa latentes,
Quem hoc fortuna mouet, Pallas amica fœvet.
Mars præsit castris, sapiens dominabitur Astris,
Et quod fatâ terent, Astra benigna ferent.
Posteritas memorat, quos tantum Pallas honorat,
Clarus laude sonus, ferre laboris onus.
Gemmis sudorem, sertis pensando laborem,
Sæcula dona canent, quod pretiosa manent.
Gemmiferæ palmæ sunt munera Palladis Almæ,
Ex quibus ecce Tibi, sat pretiosa sibi.
Gemma Cleopatræ, (quam à grata suscipe Matre)
Fertur cur quæris? nam bona facta geris.
Præsentas mores doctos subeando labores,
Et decus & pretium, spæctat ad ingenium.
Vir geniô grandis, virtutum dogmata pandis,
Hoc omen de Té, culmina celsa pete.

IV. V.D. JOSEPHO IOANNI CANTIO
I E D R Z E Y K I E W I C Z.
Gemma Liparea.

Cum Lemmate.

Vel totum attrahet Orbem. Bercorus.

Magnos triumphos Martis in area,
Iam non celebret belliger Annibal,
Iam non superbiat Bellona,
Nec proprijs tumeat triumphis.
Tales triumphi sunt & Apollini,
Quēis sat resulget turba studentium,
Victorias imo celebres,
Orbe tenet sapiens Minerva.
Athleta fistit Palladis inclytæ,
Qui docta faustè prælia sustinet,
Felix probat certamen esse,
Gemmea quod sequitur corona,
Gemmam laborans Lipaream refert,
Virtute cuius monstra animalia,
Mitescunt mirè & attrahuntur,
Per radios recreata claros.
Fulgens I O S E P H V S dotibūs optimis,
Et mente splendens præcelebri suā,
Iam victor orbitam tröphæis,
Palladiam recreavit almīs.
Notum quid actis possit hæc indoles,
Contraxit in se, laudem Academicam,
Per saecla dignus sit, perennis,
Fulgeat æthereis Coluris.
Nullo laboris pondere nausear,
Qui ut palma semper, tendit in ardua,
Acres oppressa per labores,
Pulchrior illa viget vigore.
Ergo virescens crescat amabilis,
Fæcundet illum sydereus liquor,
Serenet æther, post repostus,
In solijs renitescat altis.

V. V. D. NICOLAO ANTONIO
WILIMSKI,
Gemma Enydrios.

Cum Lemmate,
Sinè damno fæcunda. Carducius.

Sistit laudandus clarus facinoribus almi S,
Cul V s pæcelebris, meruit pæconia Virtu,
Fam A tuis pedibūs celer & pernicibūs Alis,
Huc scandas ve Lox, veniens de col Libus altis,
Praclarū geni O, NICOLAI cOncine Nomē,
Enydros gemmā, Cum lauru Confer ovando,
Dignus enim tant I, d o n I WILIMSCIUS extat,
Et jam Fama tulit, do N um quō docta Minerva,
Susceptos pensat, T I b i V I r memorande labores,
Hanc gemmam s C i t o, Clarō sudore madentē,
Illi quo pr O prium, pretium n O nvile tenetur,
Tu quod pro La u r u d o c t a, L aborādo refūdis,
sudore gau A s, dotum retinendo vAlorem,
M Vnere cum tanto, libet hoc conjungere V otū,
Sublimi titulō, gaudē per Sæcla superstes.

D.
I. V.

I. V.D. MICHAELI JOANNI
NEPOMUCENO
A W E D Y K,

Primæ Laureæ Candidato.

Authori Operis.

In vim mutuâ affectûs, & gratulatorij plausûs.

V. P A V L V S I O A N N E S

K V T L I N O W S K I,

Offert, Gemmam Pyrrhi Parnassô, Apolline,
& Musis Celebrem.

Cum Lemmate.

Honori invicem.

Programma.

Venerabilis Dominus MICHAEL IOANNES
NEPOMUCENVS Laureatus.

Anagramma.

En in munus, vive hac è mente in Parnasso
Celsior vola ad sublime.

P Ræstas en nobis, in culto carmine munus,
Pectore sincerô gemmea vota refers.

Vivamus spondes, etiam Tu vive vicissim,
Præcelsis titulis, hic & ubiq; nitens.

Hac è mente Tua, in Parnasso celsior alto,

Quem sanè totum, claudis & arte Tua.

Ergo vola gressu, properô ad sublime Colendus,
Sæcla Polycrates, transige longa precor.

Ei-

I Eidem V.D. Authori Operis.

V. PAVLVS IOANNES CANTIVS
Ł V S I E C K I.

Ejusdem Laureæ Candidatus,
Applaudit.

PIndus si taceat, volitans si Fama taceret
Laurigeri Vates desint, ipsæq; Camænæ,
Si plectrîs proprijs nollent contingere chordas,
Ipse Tui de Te, semper laus magna maneres
AWEDYK, de quo probitas animusq; Genusq;
Concinni mores, Encomia digna repandunt.
Hac in Metropoli, digno de Consule natus,
Qui magnum Cracij, Decus est, & Fama Senatūs,
Cor populi, Cōsusq; merus, re & Nomine Consul,
Emeriti felix, dulcisq; Propago Parentis,
Exstas Dux noster, Generi Tua munera Claro,
Associans animi, probitatis dote beatus,
Eximij mores, partim constantia prudens,
Te decorat partim, svavis facundia lingvæ,
Hortensūm roseum, Te verè comprobat esse,
NEPOMVCENI, splendent Altaria DIVI,
Laus ingensq; viger, quam docto carmine scribis,
Illa Parens præbet, Tu proles cāra Parentis,
Quæ Cælo superisq; placent, Altrisq; probantur,
Mente pia DIVO, testaris candida vota.

D₂

Sub

Sub Felicissimo Regimine,

Magnifici Perillustris, & Reverendissimi Domini

D.M. JOANNIS
LÜKINI,

Utriusq; Iuris Doctoris & Professoris, Ecclesiarum Cathedralis Cracoviensis CANONICI, Collegatarum Vislicensis, & Sanctorum Omnium Crac: Primicerij, Sławkoviensis Præpositi, Coniubinorum Iurisperitorum, & Regio-Jagelloniani Provisoris, Studij Almæ Vniversitatis Cracoviensis Generalis ac Vigilantissimi
RECTORIS.

Biblioteka Jagiellońska

stdr0023098

